

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1976 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 32 τοῦ 1976

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1972 ΕΩΣ 1975

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1976 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων τοῦ 1972 ἕως 1975 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς νόμος») καὶ ὁ βασικὸς νόμος καὶ ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι τοῦ 1972 ἕως 1976.

Συνοπτικὸς
τίτλος.

106 τοῦ 1972
22 τοῦ 1974
11 τοῦ 1975.

2. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 9, τοῦ ἀκολουθοῦντος νέου ἀρθροῦ :

Τροποποίησις
τοῦ βασικοῦ
νόμου διὰ τῆς
ἐν αὐτῷ ἐν-
θέσεως νέου
ἄρθρου 9Α.

9Α.—(1) Διὰ πᾶσαν ἐβδομάδα εἰσφορῶν ἀρχομένην κατὰ ἢ μετὰ τὴν 5ην Ἰουλίου, 1976, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς ὁποίας πρόσωπόν τι, κληθὲν δι' ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Φρουρᾷ δυνάμει τῶν περί τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων τοῦ 1964 ἕως (ἄρ. 2) 1975, διατελεῖ ἐν ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ, ἢ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας καταβάλλει ἀναφορικῶς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰσφορὰν ἐξ ἑξήκοντα μίλς.

«Εἰσφορὰ
Κυβερνήσεως
τῆς Δημο-
κρατίας διὰ
πρόσωπα
ὕπηρετοῦντα
ἐν τῇ Ἐθνικῇ
Φρουρᾷ.
20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
68 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966
76 τοῦ 1966
38 τοῦ 1967
70 τοῦ 1967
66 τοῦ 1968
95 τοῦ 1968
24 τοῦ 1975
56 τοῦ 1975.

(2) Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ἐρμηνεύεται ὅτι τὸ πρόσωπον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὁποῖον καταβάλλεται εἰσφορὰ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1), ἀσκεῖ ἀσφαλιστέαν ἀπασχόλησιν.

20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
68 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966
76 τοῦ 1966
38 τοῦ 1967
70 τοῦ 1967
66 τοῦ 1968
95 τοῦ 1968
24 τοῦ 1975
56 τοῦ 1975.

(3) Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀρθροῦ οὐδεμία εἰσφορά καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον δυνάμει τοῦ ἔδαφιου (1) τοῦ ἀρθροῦ 24 τῶν περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων τοῦ 1964 ἕως (Ἄρ. 2) 1975.»

Τροποποίησις
τοῦ ἀρθροῦ
10 τοῦ βασικ-
κοῦ νόμου.

3. Τὸ ἀρθρον 10 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

(α) Διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (α) αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς της διὰ τῆς ἀκολουθούσης νέας παραγράφου:

«(α) διὰ πᾶσαν περίοδον ἀρχομένην κατὰ ἢ μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους εἰσφορῶν, καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιόδου καθ' ἣν οὗτος τυγχάνει τακτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μαθητείας:

Νοεῖται ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει πιστοῦνται εἰσφοραὶ δι' οἰανδήποτε περίοδον προγενεστέραν τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1964»

(β) διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (ζ) αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς της διὰ τῆς ἀκολουθούσης νέας παραγράφου:

«(ζ) διὰ πᾶσαν ἑβδομάδα εἰσφορῶν προγενεστέραν τῆς 5ης Ἰουλίου, 1976, καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς ὁποίας οὗτος, κληθεὶς δι' ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Φρουρᾷ δυνάμει τῶν περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων τοῦ 1964 ἕως (Ἄρ. 2) 1975, διέτελεσεν ἐν ἐνεργῶ ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς ἐργοδότης κατέβαλεν εἰσφορὰν ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην:

20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
68 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966
76 τοῦ 1966
38 τοῦ 1967
70 τοῦ 1967
66 τοῦ 1968
95 τοῦ 1968
24 τοῦ 1975
56 τοῦ 1975.

Νοεῖται ὅτι δὲν πιστοῦνται δυνάμει τῆς παραγράφου (ε) ἢ (στ) τοῦ παρόντος ἔδαφιου, πλείονες τῶν εἴκοσι ἕξ εἰσφορῶν ὑπὲρ ἠσφαλισμένου δι' ἑκάστην περίοδον διακοπῆς ἀπασχολήσεως:

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν ἑβδομάδα δὲν πιστοῦνται πλείονες τῆς μιᾶς εἰσφορᾶς ὑπὲρ ἠσφαλισμένου, οὐδεμία δὲ εἰσφορὰ πιστοῦται δι' ἑβδομάδα καθ' ἣν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 εἶναι καταβλητέα ὑπ' αὐτοῦ ἢ ἀναφορικῶς πρὸς αὐτὸν εἰσφορὰ ἢ δι' ἣν οὗτος κατέβαλεν εἰσφορὰν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 7 ἢ τοῦ ἀρθροῦ 9.»

Τροποποίησις
τοῦ ἀρθροῦ
12 τοῦ βασικ-
κοῦ νόμου.

4. Τὸ ἀρθρον 12 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

(α) Διὰ τῆς ἐν τῷ ἔδαφιῳ (2) αὐτοῦ ἐνθέσεως, εὐθύς μετὰ τὴν παράγραφον (γ), τῆς ἀκολουθούσης νέας παραγράφου ὡς παραγράφου (δ), τῆς ὑφισταμένης παραγράφου (δ) ἀναριθμουμένης εἰς παράγραφον (ε):

«(δ) εἰσφορὰ καταβληθεῖσα δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 9Α λογίζεται ὡς πιστωθεῖσα εἰσφορὰ, προκειμένου, ὅμως, περὶ

συντάξεως άνικανότητας, συντάξεως χηρείας και έπιδόματος όρφανίας, ή τοιαύτη είσφορά λογίζεται ως καταβληθείσα δυνάμει του άρθρου 4, έφ' όσον ή άνικανότης ή ό θάνατος δέν προεκλήθη ως έκ τής ύπηρεσίας έν τή 'Εθνική Φρουρά».

(β) διά τής έν τῷ τέλει αυτού προσθήκης τών ακόλουθων νέων έδαφίων:

«(4) Τηρουμένων τών διατάξεων του άρθρου 13, είσφορά καταβληθείσα μετά τήν ήμέραν καθ' ήν έπισυνέβη τό γεγονός διά τό όποϊον άπαιτείται ή χορήγησις παροχής τινος και άναφερομένη εις έβδομάδα είσφορών προηγουμένη τής ως ειρηται ήμέρας, λογίζεται ως καταβληθείσα πρό τής ήμέρας ταύτης—

(α) εάν μέν πρόκειται περί είσφοράς καταβλητέας δυνάμει του άρθρου 4, άνεξαρτήτως του χρόνου καταβολής αυτής·

(β) εάν δέ πρόκειται περί είσφοράς καταβλητέας δυνάμει του άρθρου 7 ή του άρθρου 9, έφ' όσον αυτή κατεβλήθη έντός τής δυνάμει Κανονισμών όριζόμενης προθεσμίας διά τήν καταβολήν ταύτης.

(5) Προκειμένου περί παροχής χορηγουμένης ένεκα του θανάτου του ήσφαλισμένου, αί διατάξεις του έδαφίου (4) εφαρμόζονται και επί είσφοράς καταβληθείσης δυνάμει του άρθρου 7 μετά τήν παρέλευσιν τής έν τή παραγράφω (β) του ως ειρηται έδαφίου άναφερομένης προθεσμίας, εάν ή τοιαύτη είσφορά κατεβλήθη ούχι άργότερον τών έξ μηνών από του τοιούτου θανάτου και αναφέρεται εις έβδομάδα είσφορών άρχομένην ούχι ένωρίτερον τής πρώτης ήμέρας του τελευταίου συμπεπληρωμένου έτους είσφορών πρό του θανάτου του ήσφαλισμένου:

Νοείται ότι, εις περίπτωσιν καθ' ήν ό θάνατος του ήσφαλισμένου έπισυνέβη πρό τής ήμερομηνίας ένάρξεως τής ισχύος του παρόντος έδαφίου, ή προθεσμία τών έξ μηνών άρχεται από τής τοιαύτης ήμερομηνίας:

Νοείται περαιτέρω ότι, εάν ό θάνατος του ήσφαλισμένου έπισυνέβη ή θέλη έπισυμβή έντός του έτους είσφορών του άρξαμένου τήν δην 'Οκτωβρίου 1975, ως τελευταϊον συμπεπληρωμένον έτος είσφορών πρό του θανάτου του ήσφαλισμένου λογίζεται τό έτος είσφορών τό άρξάμενον τήν 1ην 'Οκτωβρίου 1973.

(6) Αί διατάξεις του έδαφίου (5) δέν εφαρμόζονται επί οιασδήποτε είσφοράς άναφερομένης εις έβδομάδα είσφορών προγενεστέραν τής 1ης 'Οκτωβρίου 1973.

(7) 'Η καταβολή οιασδήποτε περιοδικής παροχής δυνάμει είσφοράς επί τής όποίας εφαρμόζεται τό έδαφίον (5), άρχεται από τής ήμερομηνίας καταβολής τής τοιαύτης είσφοράς.»

5. 'Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά τής έν αυτό ένθέσεως, εϋθός μετά τό άρθρον 12, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«'Οφειλόμεναι είσφοραι λογίζονται ως καταβληθείσαι.

12Α.—(1) Πρός τόν σκοπόν καθορισμού του δικαιώματος προσώπου τινός εις παροχήν, οιαδήποτε είσφορά τήν όποϊαν ό έργοδότης παραλείπει νά καταβάλη κατά παράβασιν τών διατάξεων του παρόντος Νόμου λογίζεται ως καταβληθείσα, έφ' όσον ή ύποχρέωσις του έργοδότη πρός καταβολήν τής τοιαύτης είσφοράς άνεγνωρίσθη ή ήθελεν άναγνωρισθῆ διά δικαστικής άποφάσεως.

Τροποποίησης του βασικού νόμου διά τής έν αυτό ένθέσεως νέου άρθρου 12Α.

(2) Αί διατάξεις του έδαφίου (4) του άρθρου 12 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και επί εισφοράς λογιζομένης ως καταβληθείσης δυνάμει του παρόντος άρθρου.».

Τροποποιή-
σις του άρ-
θρου 24 του
θασικού
νόμου.

6. Το άρθρον 24 του θασικού νόμου τροποποιείται διά της έν αύτῶ ένθέσεως, εϋθύς μετά τό έδάφιον (1) αύτου, του άκολουθου έδαφίου ως έδαφίου (2), των ύφισταμένων έδαφίων (2), (3) και (4) άναριθμουμένων εις έδάφια (3), (4) και (5), άντιστοιχως:

«(2) Χήρος του όποιου ή σύζυγος κατά τόν χρόνον του θανάτου αύτης έπλήρου τάς προϋποθέσεις εισφοράς διά σύνταξιν γήρατος, δικαιούται εις σύνταξιν χηρείας, εάν ούτος κατά τόν χρόνον του θανάτου της συζύγου του ήτο μονίμως άνίκανος προς συντήρησιν έαυτου και συνετηρείτο άποκλειστικῶς ή κατά κύριον λόγον ύπ' αύτης.».

Τροποποιήσις
του άρθρου
57 του θασικού
νόμου.

7. Το άρθρον 57 του θασικού νόμου τροποποιείται διά της έν τῶ τέλει αύτου ένθέσεως της άκολουθου νέας παραγράφου, της εις τό τέλος της παραγράφου (ε) τελείας άντικαθισταμένης διά άνω τελείας:

«(στ) της έπιβολής προσθέτου τέλους έν περιπτώσει παραλείψεως καταβολής εισφοράς κατά παράβασιν των διατάξεων του παρόντος Νόμου.».

Τροποποιήσις
του έδαφίου
(2) του άρ-
θρου 64
του θασικού
νόμου.

8. Το έδάφιον (2) του άρθρου 64 του θασικού νόμου τροποποιείται διά της έν αύτῶ ένθέσεως, εϋθύς μετά τάς λέξεις «εισφοράν τινα» (δευτέρα γραμμή), των λέξεων «ή πρόσθετον τέλος».

Τροποποιήσις
της παρα-
γράφου 4
του Πέμπτου
Πίνακος
του θασικού
νόμου.

9. Η παράγραφος 4 του Πέμπτου Πίνακος του θασικού νόμου τροποποιείται ως άκολουθως:

(α) Διά της έν αύτῇ ένθέσεως, εϋθύς μετά τό κύριον μέρος της ύποπαραγράφου (γ), της άκολουθου νέας έπιφυλάξεως ως πρώτης έπιφυλάξεως:

«Νοείται ότι διά τούς σκοπούς της ύποπαραγράφου (β), όσακίς ή σχετική ήμερομηνία έπισυνέθη ή έπισυμβάινει κατά ή μετά την 7ην Οκτωβρίου, 1974, εις τό τελευταίον συμπληρωμένον έτος εισφορών πρό της σχετικής ήμερομηνίας ύποκαθίσταται έν των έτων εισφορών των άρξαμένων την πρώτην Δευτέραν του μηνός Οκτωβρίου του 1972 και την πρώτην Δευτέραν του μηνός Οκτωβρίου του 1973, άντιστοιχως, έφ' όσον ή τοιαύτη ύποκατάστασις είναι ευεργετικώτερα διά τόν ήσφαλισμένον:»

(β) διά της έν τῇ δευτέρα έπιφυλάξει αύτης ένθέσεως, εϋθύς μετά την λέξιν «Νοείται» (πρώτη γραμμή), της λέξεως «πειραιτέρω».

*Εναρξίς
ισχύος του
παρόντος
Νόμου και
περιορισμός
εφαρμογής
όρισμένων
άρθρων.

10.—(1) Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσίευσως αύτου έν τῇ έπισήμῳ έφημερίδι της Δημοκρατίας.

(2) Ουδεμία παροχή καταβάλλεται δυνάμει εισφορών επί των όποιων εφαρμόζονται τά έδάφια (4) και (5) του άρθρου 12, ή τό άρθρον 12Α του θασικού νόμου, ως ταύτα εκτίθενται έν τοίς άρθροις 4 και 5, άντιστοιχως, του παρόντος Νόμου, δι' οίανδήποτε περίοδον προγενεστέρα της έναρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου.

(3) Το έδάφιον (2) του άρθρου 24 του θασικού Νόμου, ως τουτο εκτίθεται έν τῶ άρθρῳ 6 του παρόντος Νόμου, δέν εφαρμόζεται επί χήρου του όποιου ή σύζυγος άπεβίωσε πρό της έναρξεως της ισχύος του παρόντος Νόμου, εκτός εάν ούτος ήτο έξαρτώμενος της συζύγου του ή όποία έλάμβανε σύνταξιν άνικανότητος ή σύνταξιν γήρατος κατά τόν χρόνον του θανάτου αύτης.